

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

 $\frac{1}{4}$ an 10 franci, $\frac{1}{2}$ an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.,
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Cîsnației 3.

Se prenumără și la poste și la librării.

În Bucuresci

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Cu 1-a Octomvrie v. 1889

se începe

Abonament nou

la

„Tribuna“.

Abonamentele se fac cu multă lesnătate atât în monarhie, cât și în România prin mandate postale (*Posta-utalvány* — *Post-Anweisung*.)

Se recomandă abonarea timpurie pentru regulata expediție a foii.

Domnii abonenți sînt rugați a ne comunica eventual prelîngă localitatea unde se află și **posta ultimă**; ear' domnii abonați vechi spre ușurare pot lipi pe mandatul postal **adresa tipărită** dela fășile, în cari li s'a trimis diarul până acum.

Administrațiunea diarului

„Tribuna“.

O supărare nemotivată.

În luna lui August, când cu sfîșirea steagului „reuniunii de cultură“ din Cluj, comitele-suprem Gavril Bethlen, președintele reuniunii, 'i-a adresat înaltpresfinției Sale părintelui metropolit Miron o depeșă, în care îl ruga să 'i deie protopopului român gr.-or. din Sighișoara voie, de a celebra și el la sîrbirea de sfințire.

Părintele metropolit, avînd ceva „în petto“, a răspuns tot prin o depeșă, în care a cerut să 'i-se facă invitațiunea în scris, pentru-ca tot în scris se se și pronunțe asupra ei, ear' după-ce 'i-s'a împlinit cererea aceasta, a dat următorul răspuns, pe care îl reproducem și în textul original și în traducere precît se poate de exactă:

„Méltságos Gróf, Egyleti Elnök Ur! Köztudomásu dolog, hogy az Erdélyi Magyar Közművelődési Egylet, mint eddigi működése is bizonyítja, kizárólag a magyar faj nemzeti-ségi érdekeinek előmozdítása céljából jött létre, a más nemzetiségű honpolgárok művelődési érdekeit pedig csak annyiban hajlandó felkarolni, a mennyiben kilátása lehet arra, hogy sikerülni fog ezeket a kizárólagos magyar műveltség révén az elmagyarosodásnak megnyerni és az uton a magyar fajba beolvasztani.

„Mint hogy én úgy is, mint az erdélyi görög keleti román egyház főpásztor, hazafias kötelességem tudatában, a hazánkban megkísérthető minden akár vallási, akár nemzeti-ségi mesterséges áttérésnek, bevallott elveim és meggyőződésemmel fogva, nyílt ellenzője voltam mindenkör: az Erdélyi Magyar Közművelődési Egylettől, említett működési irányára való tekintettel, szándékosan távol tartottam magamat, még pedig annál könnyebben, mert a viszonyok természetéből kifolyólag az említett közművelődési egyeslet érdekében eddigelő senki által és semmi szín alatt hozzájárulásra fölhíva nem voltam.

„Most azonban megvallo, egészen váratlanul lepett meg Meltóságodnak e hó 21-én 503. sz. a. hozzám intézett különben igen becses levele és abban kifejezett azon óhaj-tása, hogy a nevezett közművelődési egyletnek f. év szeptember hó 3-án Szamos-Ujvárt tartandó közgyűlésén, illetőleg zászlószentelési ünnepélyén a többi hazai hittelekezetek sorában a görög-keleti is képviselve legyen és ennek részéről Moldován Demeter segesvári esperesi-helyettes alkalmi beszédet tartson.

„Meltóságodnak ez által irányomban tanúsított nagy bizalma engem őszinte hálára kötelez ugyan, de a jelen esetben mély sajnálattal vagyok kénytelen tiszteletteljesen kijelenteni, hogy Meltóságod említett óhajátását a fennebb jelölt okoknál fogva nem teljesíthetem; ez azonban a nevezett esperesi-helytett legkevésbé sem gátolja abban, hogy ő, ha maga is jónak találja, az említett közgyűlésen mint magán egyén részt vehessen és saját nevében beszédet is tarthasson.

„Fogadjá egyébiránt Meltóságod őszinte tiszteletem és nagybecsülésém nyilvánítását. „Nagy-Szeben, 1889 Augusztus hó 26-án. „Görög keleti román érsek és metropolita:

„Román Miron s. k.“

(Ilustre conte, domnule președinte al reuniunii! E lucru în deobște cunoscut, că reuniunea de cultură maghiară ardelenescă, după-cum dovedesce și activitatea ei de până acum, s'a înființat exclusiv numai pentru promovarea intereselor de naționalitate ale rasei maghiare, ear' interesele culturale ale cetățenilor de altă naționalitate numai întru atîta e aplecată a le îmbrățișa, încît poate ave prospecte, că prin cultura exclusiv maghiară le poate câștiga pentru maghiarizare și pe calea aceasta le poate contopi în rasa maghiară. Deoarece eu și altfel, în calitate de capul suprem al bisericii române greco-orientale din Ardeal, conșcui de datorința mea patriotică și conform principiilor și convingerilor mele, am fost totdeauna un contrar pe față al ori-cărei încercări de convertiri neșteșugite, fie aceea confesională ori de naționalitate, cu intenție și tocmai din considerare la amintita ei direcțiune de acti-

vitate, am stat departe de Emke, și aceasta 'mi-a fost cu atît mai ușor, cu cît, după firea lucrului, până acum nimeni nu m'a fost provocat deloc pentru a lucra în interesul numitei reuniuni de cultură. Acum însă, mărturisesc, m'a surprins cu totul pe neașteptate scrisoarea Ilustrității Voastre, dealcum foarte prețioasă, ce 'mi-ați adresat-o la 21 l. c. sub numărul 503, și dorința exprimată în ea, ca la adunarea generală a numitei reuniuni de cultură ce se va ține la 3 Septemvrie a. c. în Gherla, respectiv la festivitatea sfîșirii steagului ei, în rînd cu celelalte confesiuni din patrie să fie reprezentată și confesiunea gr.-or. și din partea acestora să țină o vorbire ocașională administratorul protopopesc din Sighișoara Dimitrie Moldovan. Ce e drept, încrederea ce prin aceasta Ilustritatea Voastră o manifestați față cu mine mă îndatorește să Vă fiu sincer recunoscător, dar' în cazul de față cu adînc regret sînt nevoit să declar cu tot respectul, că dorința Ilustrității Voastre nu o pot împlini din motivele mai sus indicate; aceasta însă nici pe departe nu împedecă pe numitul administrator protopopesc, ca el, dacă însuși află cu cale, să participe la numita adunare generală ca persoană privată și să țină și vorbire în numele seu propriu. Dealtmintrelea primiți, Ilustritate, expresiunea sincerei mele stime și considerări distinse. Sibiu, în 26 August 1889. Archiepiscopul și metropolitul român gr.-oriental: Miron Roman.)

Răspunsul acesta, în care după cea mai bună convingere a noastră părintele metropolit Miron 'și-a exprimat adevăratele simțăminte cu foarte multă chibzueală, a fost, precum se vede, o mare desamăgire pentru cereurile „patriotice“ din Cluj.

Acela, — ni-se spune în coloanele diarului „Ellenzék“, — care vorbesce așa ca Miron Român, ori e înrîutățit ori e preocupat. Fie înrîutățit, fie orbit, un asemenea domn nu e deloc făcut, ca să împlinească chiemarea înaltă și de mare importanță, care 'i-se cuvine în această pozițiune a lui atît în privința bisericăscă, cît și în cea culturală și politică.

Îndată-ce deci a creșut de cuviință să spună și adevărul asupra simțămintelor sale, metropolitul Miron nu mai e vrednic, așa ni-se spune din Cluj, să stee în scaunul metropolitan.

Dar' „Ellenzék“ e organul celei mai extreme opozițiuni: îi șede bine să se pronunțe astfel față cu un om, de care guvernul a făcut totdeauna mare cas. Chiar la Cluj, părintele metropolit Miron a fost sînt acum vre-o doi ani tare sîrbătorit ca cel mai de frunte dintre „patrioții“ români, și „Ellenzék“ face politică șireată, când ați le strigă

Maghiarilor: Eată ce amici ni-a câștigat actualul guvern printre Români! — eată ce fel sînt oamenii de încredere, pe care îi are dl C. Tisza în mijlocul Românilor!

Adevărul e însă, că scrisoarea adresată președintelui reuniunii de cultură nu cuprinde nimic ce ar pute să compromită buna reputațiune a celui-ce a subscris-o. Nu e în scrisoarea aceasta nimic nou: sînt tot lucruri, care s'au dis de nenumărate-ori în coloanele organelor de publicitate ale Românilor. Nou ar fi numai, că acum crede și părintele metropolit Miron de cuviință a le dice, fiindcă nu-'i rămîne decît să le dică.

Tocmai de aceea ne vine greu de tot să ne dumerim, cum și de ce „Kolo-zsvár“, organul partidului guvernamental, se pronunță chiar cu mai multă asprime ca „Ellenzék“ asupra acestei scrisori.

Dar' Miron Român, — ne dic guvernamentalii din Cluj, — în marele moment al mărturisirii sincere, ni-a făcut parte, ca archipăstar al unei confesiuni legal recunoscute în statul ungar, de o surprindere, la care după pozițiunile netede și ușoare ale trecutului nimeni nu se putea deștepta.

Ce tel de spirit e în adevăr acela, în care se pronunță metropolitul? chiar privind lucrurile din punctul de vedere al naționalităților, care nuanță de creduu naționalist e aceasta? cine gîndesce și argumentează astfel despre reuniune? cine vorbesce în limba aceasta?

„Tribuna“.

Durere, adîncă durere, că casul acesta s'a petrecut.

Eată metropolitul simpatic, amicul ideii de stat maghiar, dușmanul naționalistilor exagerați, în momentul critic, — să țicem cel mai bun lucru, — temîndu-se de proscipțiunea acestor exagerați, cu epitatul lui Arany János, pe scaunul seu archipăstoresc,

Ca odinioară ucenicul de învățătorul seu Se lapedă în timpuri grele de noi.

Vai, cum am pute să o restălmăcim aceasta drept o neînțelegere și cum am pute să ne readucem pe una din ilusiunile noastre dulci!

Amicii din Cluj ai înaltpresfinției Sale sînt, precum învedereat ni-se arată, nu numai supărați, ci până chiar și înduișoși.

De ce?!

Pentru-că părintele metropolit Miron crede, că a sosit timpul să se mai pună bine și cu Români?

Guvernamentalii din Cluj sînt oameni foarte naivi.

Nu este deloc adevărat, că părintele metropolit Miron vorbesce ați în limba „Tribunei“.

E limba adevărului, în care vorbesce.

Deosebire de vederi și de aspirațiuni, deosebire de simțăminte în ceea-ce privesce vieța și viitorul poporului român, în sensul, în care o înțeleg guvernamentalii din Cluj, n'a existat niciodată între „Tribuna“ și părintele metropolit Miron: deosebirea e numai, că „Tribuna“ spune totdeauna adevărul și numai adevărul, ear' părintele metropolit Miron spune numai ceea-ce îi vine la socoteală să spună și-'i lasă pe „amicii“ sei, ați atît de înduișoși, să-și facă după plac cele mai „dulci“ ilusiuni.

Nu e deci cătuși de puțin motivată supărarea concetățenilor nostri din Cluj, căci ei n'au perdut în adevăr prin scrisoarea, care atît de mult 'i-a măchnit, decît o ilusiune, pe care înșiși 'și-au făcut-o, eară noi renunțăm la câștigul, pe care guvernamentalii dela „Kolo-zsvár“ îl pun în contul nostru.

N'am fi, ce e drept, nici serioși, nici sinceri, dacă am dice, că nu ne pare bine de această manifestațiune mai sinceră a părintelui metropolit Miron. Pentru noi, care nu numai am vorbit totdeauna așa, dar' am și prevăduț, că pot să vie timpuri, că cei mai mulți dintre adversarii nostri români vor vorbi tot ca noi, manifestațiunea aceasta e o satisfacțiune și totodată un nou semn, că ne apropiem de nisele timpuri, pe care mult le-am așteptat.

Altă importanță n'are însă scrisoarea aceasta.

Căci tocmai așa, precum guvernamentalii din Cluj nu sciau ieri, cum are să vorbească părintele metropolit Miron astăzi, nu putem nici noi să scim astăzi, cum are să vorbească mâine.

În vieța politică numără numai oamenii, care, fiind în toate împregiurările aceiași, sînt nisece factori cunoscuți și pe deplin siguri. Ați încep a se convinge și concetățenii nostri din Cluj, că „metropolitul simpatic“ nu e dintre acești oameni.

Părintele metropolit Miron a fost combătut în coloanele „Tribunei“ și mult și cu destulă asprime, așa credem noi, nu însă atît pentru-că era, când nu trebuia să fie, „amicul ideii de stat maghiar“ și „dușmanul“

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Kasian dela Krasiva Mecia.

De Ivan Turghenev,

(Urmare și fine.)

Annușka fără vorbă își părăsi ascunzătoarea, venia înec ocolind, — piciorușele ei de copil abia zăuiau în iarba deasă, — și ajunse din desii chiar lîngă bîtrîn. Nu era fetița de opt ani, după-cum 'mi-s'a părut la început, fiind mică de stat, ci de treisprezece sau patrusprezece. Trupul ei era mic și slab, dar' foarte mlădios și îndemănatec, ear' fața ei frumoșică sēmēna într'un mod surprindător cu fața lui Kasian, deși Kasian nu era deloc frumos. Aceleași trăsături ascuțite, aceeași uitătură ciudată, șireată și încredetoare, gînditoare și ageră, și aceleași mișcări. . . Kasian își aruncă ochii spre dinași; ea stătî la o parte.

— Ce, ai cules ciuperci? întrebă el.

— Da, ciuperci, răspuse ea cu un zîmbet sfios.

— Și ai găsit multe?

— Multe. (Ea îl privi repede și zîmbi earăși.)

— Sînt și albe?

— Și albe sînt.

— Arată, ean arată. . . (Ea își scoase corfa de pe mână și ridică pe jumătate frunța lată de brustur, care acoperia ciupercile.) — Ei! dîse Kasian plecându-se spre corfă, — dar' ce minunate! Pe ele, Annușko!

— A ta e fetița, Kasiane, ce? 'l-am întrebat. (Fața Annușkei se roși ușor.)

— Ba nu, așa înrudită, dîse Kasian cu o nepăsare prefăcută. — Hei, Annușko, pleacă,

adause el îndată, — pleacă acum cu Dumneșeu. Dar' grijesce. . .

— Dar' pentru-ce să meargă pe jos? 'l-am întrerupt. — Am pute să o luăm cu noi. . .

Annușka se roși ca floarea macului, apucă legătorea corfitei cu amîndouă mîinile și privi neliniștită la bîtrîn.

— Ba nu, se duce ea, dîse el pe același glas nepăsător, leneș. — Ce mai scie? . . Se duce ea și așa. . . Pleacă.

Annușka a pornit iute prin pădure. Kasian se uită pe urma ei, după aceea își plecă ochii și surise. În surisul acesta lung, în cele câteva cuvinte spuse Annușkei, chiar și în sunetul vocii sale, când se adresa cătră ea, era o iubire și gingășie neexplicabilă, pătimașe. Earăși se uită în partea pe unde ea plecase, earăși zîmbi și, ștergîndu-și fața, își clătina de câteva-ori capul.

— De ce ai trimis-o așa degrabă? 'l-am întrebat: — 'i-aș fi cumpărat ciupercile. . .

— Apoi tot atîta, le cumperi domnia-ta acasă, când poftesci, îmi răspuse el, pentru prima-ooră întrebunțăndu-cuvențul d-ta.

— Dar' 'ți-e dragăleșa fata.

— Ba nu. . . eac' . . . așa. . .

— Răspuse dînsul cam fără voce, și din clipa aceasta cădu în tăcerea de mai nainte.

Vedînd, că toată silința mea de a-'l face să vorbească earăși, rămîne degeartă, am plecat spre lazuri. Afară de aceasta ferbințeala mai lăsase puțin; dară neisbînda sau, cum dîce pe la noi, scărba mea se trăgînea, și eu m'am reîntors la cătun cu un cristeiu și cu osia cea nouă. Apropiindu-ne de poartă, Kasian fără veste se întoarse cătră mine.

— Domnule, domnule, începî el: — sînt vinovat înaintea ta; eu 'ți-am alungat tot vînatul.

— Cum așa?

— Eu nu știu cum. Uite ai și căne, învîțat și bun, dar' nu face nici o treabă. Veți, ce sînt oamenii, oamenii, ha? Eată dobitocul, și ce au făcut din el?

Înzadar' aș fi încercat să conving pe Kasian despre neputința de „a fermeca“ vînatul, și de aceea nu 'i-am răspuns nimic. Dealtfel îndată am intrat în curte.

Annușka nu era în căsuță; ea sosise deja și lăsase aici corfa cu ciuperci. Erofei potrivii osia cea nouă, supunîndu-o mai întîi unei apleții severe și nedrepte; preste un cîas am plecat, lăsînd lui Kasian cățiva bani, pe care la început era pe aci să nu-'i primească, dar' după aceea, gîndindu-se și țîndu-'i puțin în palmă, îi băgă în sin. În decursul acestui cîas el n'a scos aproape nici un cuvînt; sta ca și mai nainte răzimat de poartă, nu răspundea la criticările vizitiului meu și s'a despărțit de mine cu totul rece.

Cum m'am reîntors, numai decît am observat, că Erofeiu meu de nou se găsia într'o dispozițiune sufletească posomorită. . . Într'adevăr, nu găsisse nimic de mîncare în sat, beutura nu era bună nici pentru cai. Am ieșit. Plin de nemulțumire, care se vedea chiar și pe ceafa lui, ședea pe capră și grozav doria să între în vorbă cu mine, dar' așteptînd, ca eu să-'i fac întrebarea dîntîi, se mărginea la o bombănire ușoară cu jumătate de gură și la vorbiri instructive, dar' une-ori mușcătoare, adresate cailor. — „Sat!“ mormăia el: — „și acesta e sat! Am întrebat după Kvas, — nici Kvas nu e. . . O, tu

Doamne! . . . Ear' apa — proastă, fui! (Scuipă tare.) Nici crastaveți, nici Kvas, — nimic. Hi mēi!, strigă el îndreptîndu-se spre lăturașul din dreapta: — „te știu eu, ești cu nărav! Îți place să te răsfeți, n'ai grije. . . (Și-'i trase cu biciul). — S'a spîriat de tot calul, dar' mai înainte cît era de pacinic dobitocul. . . He-he-hei, bagă de seamă! . . .“

— Spune, rogu-te, Erofei, am început eu: — ce om e Kasian așa?

Erofei nu 'mi-a răspuns îndată: era om gînditor și nepripit; dar' la moment am putut observa, că întrebarea mea 'l-a îmbucurat și liniștit.

— Purecele? începî în sfîrșit smîcînd hățurile: — ciudat om: un caraghios. Așa om ciudat nu găsești în grabă un al doilea. El bună-ooră este tocmai pe tocmai ca și murgul asta: se face nebul. . . nu mai lucră, adevă. Ei, la urmă, ce lucrător ar fi, — la ce și mai trăesce, — dar' ce să faci. . . tot așa a fost din copilărie. Mai întîi au fost cu un unchiu al seu cărăuși: aveau un car cu trei cai; după aceea de bună-seamă s'a urît și — a plecat. A trăit pe acasă, dar' nici acasă n'a avut odihnă: așa era de neastîmpărat, — în adevăr purece. S'a nimerit să aibă un stăpîn bun, har Domnului, — și nu 'l-a silit. De atunci tot colindă, ca și oia cea rătăcită. Și te pune în mirare, scie-'l Dumneșeu: acuși tace ca butucul, acuși dintr'odată vorbesce, — dar' ce vorbesce, scie-'l Dumneșeu. Oare se cuvine asta? Asta cred că nu se cuvine. Este om schimbăcios, și atît. Cîntă cu toate aceste bine. Aici se pricepe el, — încoale nimic, nimic.

— Dar' în adevăr, scie vindecă?

— Cum să vindecă! . . . Dar' de unde! Așa formă de om! Pe mine totuși m'a vindecă de gălci. . . De unde să scie! e om prost, atît, adause el și tăcu.

— Demult îl cunosci?

— Demult. Noi din Siciovka sîntem vecini cu Krasiva Mecia.

— Și cine era fetița aceea Annușka, pe care am întîlnit-o în pădure, ce fel de rudenie?

Erofei s'a uitat la mine preste umăr și a zîmbit cu toată gura.

— Ha! . . . da, rudenie. E orfană; n'are mamă, dar' nici nu se scie cine 'i-a fost mamă. Poate-că-'i este ceva neam: tare îi seamănă. . . Ei, trăesce la dînsul. Harnică fată, nu-i vorbă; bună fată, și el, bîtrînul, o iubesc din suflet: e fată bună. Și să vedî, domnia-ta n'ai crede, el o învață, te rog, pe Annușka lui să cetească și se scrie. Ei, ce, el poate să facă și asta: e om așa de ciudat. Așa e de nestatornic, pocit chiar. . . Ho-ho-ho! deodată se întrerupse vizitiul meu și, oprind caii, se plecă pe capră și miroși în aer. Nu miroasă a pîrlit? Așa e! Asta e osie de ciudat. . . Dar' pare-că am uns-o degeaba. . . Mă duc să caut nițică apă: tocmai bine, eacă bălțura.

Și Erofei s'a dat jos încet din trăsură, a deslegat vadră, s'a dus la baltă și, reîntorcîndu-se, asculta nu fără mulțumire, cum sfărăia gaura roții, stropită iute cu apă. . . De șese-ori pe drumul de vre-o dece verste a trebuit el să stropască osia încălțită, și înserase de tot, când am sosit acasă.

Traducere din l. rusă de E. Hodoș.

celor-ce o combat în toată sinceritatea, cât pentru-că a propagat în mijlocul Românilor spiritul de duplicitate tocmai într'un timp, când interesele poporului român și ale patriei comune cer, ca fiesc-care om să fie bărbat cu capul ridicat și cu inima deschisă.

Ne-am pune deci în conflict cu tot trecutul nostru și ne-am lăpăda de cele mai intime convingeri ale noastre, dacă ați am intra în rînd cu aceia, care găsesc, că așa se face „politică“, cum o face părintele metropolit Miron.

Se va fi făcând și așa un fel de „politică“, dar istoria nu așa se face, soarta popoarelor numai prin lucrarea sinceră, hotărîtă și leală se drege, și dacă pe concetățenii nostri din Cluj fi doare ceea-ce unul din capii nostri bisericești face acum, ne doare cu atât mai virtos pe noi ceea-ce el a făcut mai înainte ori poate să facă în urmă.

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiu, 4 Octomvrie st. v.

Concordatul financiar ungaro-croat.

În dieta croată se continuă desbaterea generală asupra concordatului financiar cu Ungaria. În ședința dela 14 l. c. deputatul Starcević a expus punctul de plecare al partidului său față cu acest concordat. El a ținut între altele: Concordatul nu este un contract bilateral, nici că a fost vre-odată acela. (Întorcându-se spre opoziția moderată): Voi numai atunci strigați în contra concordatului, când nu sînteți la cîrmă. E urît și nedrept dela voi a condamna pe alții, pentru-că fac același lucru, pe care nu demult l-ați făcut și voi și îl veți face din nou, dacă ajungeți la cîrmă. Dacă concordatul este un contract bilateral și dacă voi îl priviți de violat, nu vă rămîne altceva, decât să așteptați expirarea lui și apoi să nu-l mai înnoiți ori apoi pe timpul duratei lui să vă luați cu armele satisfacție pentru drepturile vătămăte. Înainte de ce poporul ar merge pe calea aceasta, ar trebui să suferă aceia, care ni-au adus patria în această stare blăstemată. Ce va să zică asta? Voi mereu condamnați o instituțiune, și cu toate aceste dezbateri mereu și nu o aduceți la o regulare definitivă. Asta nu înseamnă altceva, decât a apăsă cu puterea o cauză rea, a orbi plebea, care se razimă în oameni, care au mai puțină minte, dar pentru aceea mai mult egoism, răutate și diabolitate murdară față cu poporul nostru. Eu cred, că cauză acestei procederi ne mai pomenite zace mai ales într'aceia, că nu se recunoaște pe față, că în anii 1865 și 1867 domniile Mazurani și Strossmayer au declarat Croația de Ungarie. Maghiarii au acceptat acest lucru, Coroana l-a sancționat. Maghiarii puteau să facă cu Croația același lucru, pe care l-au făcut cu Ardealul, dar asta nu o voiau, concordatul nu e un tractat, ci numai o manoperă a Maghiarilor; guvernul nostru nu e altceva, decât o filială a guvernului din Budapesta. În acest raport, noi nu putem nici să acceptăm, nici să respingem concordatul; noi nu putem nici să-l schimbăm, nici să căștigăm ceva decât ceea-ce ne dau nouă Maghiarii. Eu nu știu, cât va mai ține această stare de lucruri. Concordatul financiar nu e altceva, decât o consecuență necesară a subordinațiunii noastre politice. Dealtfel voi știți, că pentru mine și pentru soții mei concordatul nu există, noi nici nu discutăm asupra lui.

Călătoria prințului Ferdinand de Coburg.

Plecarea prințului Ferdinand din Bulgaria se interpretează mereu. Foile austro-ungare spun, că întreaga lui călătorie n'are alt scop, decât de a-și vedea rudeniile și de a pune la cale căsătoria sa. Prințul Ferdinand n'a ieșit din Bulgaria de doi ani de zile. Pentru a nu crea încredințări guvernului sârb, care de sigur trebuia să-i facă o primire oare-care, principele Bulgariei n'a anunțat nimenui plecarea sa. S'a îmbrăcat numai în civil, a luat cu sine doi ofițeri superiori, pe colonelul Petroff și majorul Marcov, îmbrăcați și ei în civil și care erau în un alt vagon, ca astfel nimeni în drum să nu bănuiească, că cine este acel domn civil, care își plătește un vagon separat pentru drum. Cu toate-că el călătoria în cel mai strict incognito sub numele de contele Murany, totuși îndată-ce sosi la gara din Viena, acolo fu recunoscut și se lăși scirea, că principele Bulgariei a

sosit la Viena. Aici fu plăcut surprins: în gară găsi pe mamă-sa, care îl aștepta cu dl Nacevici. Dela gară el s'a dus la locuința dlui Nacevici, ear' spre seară a plecat mai departe la München. Aici cei doi agenți ai sei s'au despărțit, mergînd cu soțiile lor la expoziție.

Principele Bulgariei va sta prin Austria și Germania 14 zile. La 27 l. c. trebuie să se reîntoarcă pentru a fi de față la deschiderea Sobraniei. „Corr. de l'Est“ ăice, că era vorba, că dînsul se meargă și în Franța și Belgia. Atîta este sigur, că el va visita pe toate rudeniile sale, pe Archiducesa Stefania, pe a cărei prietenă intimă, principesa Amalia, fiica principelui Teodor de Bavaria, voese să o ceară în căsătorie. Principesa este de 23 de ani, se ăice că e frumoasă, bogată și înrudită cu mai multe familii domnitoare din Germania.

Că în adevăr principele Ferdinand nu călătorește în scopuri politice, reiese și din aceea, că până acum nu a vorbit cu nici o persoană politică și nici nu a fost însoțit de vre-un diplomat bulgar în călătoria sa.

Familia Caragheorgeviciilor în Serbia.

„Times“ află din Belgrad, că Cratică, conducătorul grupului extrem al radicalilor, va prezenta în Scepina sîrbească o propunere pentru abrogarea legii de expulsare a familiei Caragheorgeviciilor ce s'a acceptat la anul 1868. Succesul propunerii lui Cratică atîrnă dela spriginirea din partea lui Pasici și e aproape învderat, că atitudinea reginei Natalia face pe radicali tot mai mult partizani ai Caragheorgeviciilor.

Correspondență din București.

București, 2/14 Octomvrie 1889.

(Luptă și bătăi. — Manevrele: probe de mobilizare). Trei alegeri aveau să se facă săptămîna trecută: alegeri pentru consiliile județene de Prahova și Ialomița și alegeri comunale în Buzău. Lupta a fost mare pretutindenea și pretutindenea succesul al liberalilor.

La Prahova, e drept, din cauza nenunții dintre liberali, care au prezentat două liste deosebite, a fost balotagiu în cele dintîi două colegii și lista guvernamentală a ieșit în al treilea (al treilea colegiu, aproape pretutindenea e guvernamental sub toate guvernele). Însă la balotagiul colegiului I., care s'a făcut ieri, liberalii desidenți cedă, a triumfat lista liberală I. Brătienistă; deasemenea triumful liberalilor desidenți e asigurat la balotagiul colegiului al II-lea; astfel că marea majoritate a consiliului va fi liberală.

La Ialomița în colegiul I-ii au ieșit dela început liberalii, ajutați și de unii dintre junimiști; la al II-lea chiar guvernamentalii au fost nevoiți să primească pe lista lor trei liberali; așa că și aici majoritatea în consiliu e a liberalilor, deși la al III-lea colegiu au ieșit conservatorii.

La Buzău triumful liberalilor a fost și mai deservit. Atît în colegiul I-ii, cît și mai ales în al II-lea ei au avut majorități frumoase, aproape nesperate. Colegiul al III-lea și-a păstrat și aci obiceiul, trimițînd în consiliu o neînsemnată minoritate de guvernamentali.

Lovitura ce s'a dat guvernului cu aceste trei alegeri e deprimătoare pentru prietenii sei; cît pentru liberali, ei nu se mai îndoiesc acum, și poate cu drept cuvînt, după aceste probe, că nimic nu i-ar pute împede să revină la putere în momentul, în care ar isbui să se unească cu toți.

După vechiul obicei al țării, n'au putut să lipească nici bătăile, cel puțin la una din cele trei alegeri, la Ploiești. Preenând liberalii-desidenți erau întruniți într'o sală publică, o bandă organizată a năvălit asupra lor cu ciomegele și i-au risipit, rîndind pe mai mulți cetățeni, între care și pe un deputat. Se înțelege, liberalii spun și joară, că acei bătîși au fost organizați de poliție; tot așa de firesc e, că organele guvernului tăgăduiesc aceasta și acuză pe alte partide. Din procesul, care se va naște din acest scandal, se va descoperi — poate — adevărul. Deocamdată opiniunea publică învinovătește pe guvern și organele lui.

O mare importanță se dă manevrelor din acest an. Și aceasta pentru-că în afară de exercițiile obișnuite, în toamna aceasta se va face o experiență mai mult, și adevărată experiență transporturilor de trupe în mase mari cu drumul de fer. Se va vedea astfel, cît de pregătiți am fi pentru cazul unei mobilizări și ce lipse ar fi de îndreptat. Negreșit, că puternicii nostri vecini mai ales vor privi cu mare interes această experiență.

M. S. regele și prințul moștenitor au și pornit deja de mai multe zile din capitală, ca să urmărească mersul manevrelor.

Correspondentul.

Din Bucovina.

„Limba Românilor bucovineni pusă la casnă în școală“.

Un popor fără de istorie e o jucărie în mîna sorții. Noi Români din Bucovina nu cunoaștem mai cît de fel istoria trecutului nostru de preste un secol, decînd ne aflăm sub imperiul Austriei. Asta e cauza multelor noastre nedumeriri și pipăiri prin întuneric.

Istoria noastră națională este încă infundată în colbul arhivelor, dar' ea zace ascunsă și în amintirile unor bărbai bătrîni de ai nostri. Putem fi mult puțin siguri, că tesaurul istoric din arhive nu se va pierde, însă tesaurul din amintirile bătrînilor se poate duce ați—mîne în întunerecul mormintelor.

Aceasta ar fi o daună nespuse pentru noi și pentru urmașii nostri, și tocmai de aceea ni-se impune datoria, de a ceti cu multă luare aminte în cărțile noastre cele vii, de a culege din ele învățăturile cele necesare și a le fixa pe hîrtie.

O astfel de învățătură vom să dăm în cele-ce urmează.

Cu măgarul directorului Francisc Theil dela școala normală capitală din Suceava, limba românească era numai stupidă, dar' sub învățătorii leși dela școala normală-capitală din Cernăuți, anume: Warnicki, Malawski, Sabara și Paulowicz, limba noastră era pusă cam între anii 1834—1850 la casnă sau tortură în toată forma, căci eată ce ne istorisea o preavenerabil bătrîn de ai nostri:

Învățătorii numiți alegeau dintre băieții fiecărei clase mai mulți censori, pe care anume îi puneau să iee seama, care școlari vor vorbi moldovenesc. Censorii aceia erau de două feluri: censori-primari (Hauptcensoren) și censori substituți (Nebencensoren). Fiecare laîță din clasă avea cîte un censor-primar și cîte unul substituț și toți censorii fără deosebire aveau cîte o tăbliță de lemn, pe care era scris: „Sprachzeichen“. Tăblița aceea era ciuma limbii românești.

Cum audia un censor, că oare-care școlar moldovan vorbia moldovenesc, pe loc îi da „ciuma“ în mână, și bietul băiat o primia cu lacrimi în ochi, căci trebuia să o primească. Dar' ca să scape de urmărire ce rezultat din posesiunea ciumei, noul posesor al ei căuta să se desfacă de dînsa, pîndind să surprindă vorbă moldovenescă între alți școlari moldoveni, și astfel dînd ciuma în mîna altuia.

Adunându-se a doua zi școlarii prin clasele lor, se înțelege, că ciumele trebuiau să se afle în mîile unor pecoțoiși și ele trebuiau să fie toate, adevă să nu lipească nici una. Acum censorii strigau: „Sprachzeichen her!“ (dați ciumele încoace!) Ieșind cei cu ciumele din laîță, censorii le dictau cu asprime: „Marsch auf den Schandort!“ (Cărați-vă la locul de rușine!) Locul acesta era lîngă tablă. Pe el se postau școlarii moldoveni, ținînd tăblițele-ciume în mîile lor și plîngînd.

Valachii ce au comis crima, că au vorbit în limba lor părintească, își așteaptă acum casna.

Întră Leahul învățător în clasă.

„Voi sînteți cei nepocăiți?“ — le ăice el celor de lîngă tablă — „Stock her!“ (Bătul încoace!)

Victimele sînt întinse pe laîță și învățătorul de fire mongolică începe a le melia dosul, ca să le urce minte la cap.

Dar' bătul nu e medicină numai pentru sugrumarea limbii românești, el e întrebunțat ca buriană de leac și pentru învățarea limbii leșeci, ceea-ce preavenerabilul bătrîn, care ni-a istorisit aceste, — a trebuit să experimente în propria și persoană.

Eată cultura, eată civilizațiunea, cu care ne-au fericit Leșii din Galiția prin mai mult de jumătate de secol, folosindu-se de masca germană!

Cei-ce au urechi de auzit, să audă!

Să vedem acum în cîteva cuvinte, cum stăm noi Români bucovineni cu limba noastră în ăia de astăzi?

Români sînt „Tigani“, limba românească e „limbă țigănească“. Acest cîntec, pentru a cărui autenticitate garantăm cu martori gata să jure, ni-se cîntă pe toate tonurile de compatrioții nostri de preste Prut. Ca contrast al acestui cîntec auzim divină simfonie, că limba rusească e limba raiului, limba ângerilor, ba chiar limba, în care au vorbit strămoșii Adam și Eva.

Împuterniciți de un căpitan bașbozuc de district, gendarmii dau la pămînt tablele comunale din un sat românesc din Bucovina, și din ce cauză? Pentru-că inscripția acelor table e românească. Nu mai scim nimic de afacerea aceasta, deși mult am dori să scim.

Toate afîșurile din localul poștei din Cernăuți sînt tipărite numai în limbi străine, limba românească nu o afi pe nici o hîrtie animată de părete, pentru-că, vedeți domnia voastră, în capitala Bucovinei locuiesc numai 6431 de Valachi, fără mulțimea Valachilor din Roșă, Clucucica, Mănăstiriscă etc. . . . Oare ce ăice la asta domnul director al poștei din Cernăuți? Vom mai reveni!

Școala din Volcineț s'a început sub dl învățător Andronic. Domnia-lui preda învățăm

mentul în limba română, germană și ruteană. Tot așa au urmat alți doi succesori ai domniei-sale, ear' sub urmașul al patrulea, anume sub domnul învățător actual Copaciuc, domnul inspector școlar al țării Dr. Iosif Marek a suprimat învățămîntul în limba română la școala din Volcineț. Asemenea a suprimat numitul domn inspector și învățămîntul în limba română dela școala din Slobodja-Rarancei, ăicînd învățătorului: „Nur ruthenisch, nur ruthenisch!“

„Revista Politică“ ni-a adus într'unul din numerii sei trecuți scirea, că în Pătrăuți, Mitocul Dragomirnei și Stroeici stă a se introduce în școală limba ruteană, — semn, că „nur ruthenisch“ are a se practica de acum într'un mod și mai îndrăzneț.

Eolii din Cernăuți, care slobod astfel de vînturi din butoaiile lor, vînturi menite să spulbere limba românească de prin școalele populare ale Bucovinei, Eolii aceia sînt tari și mari, nu scim numai, ori de-î cunoașce Viena așa, după-cum ar trebui să-î cunoască. Căci Doamne, fioros mai vâje vîntul ce bate dinspre Basarabia, aducînd cu sine viforul celor „dece porunci!“

Și oare de ce sîntem noi Români așa de vitreg tractați de părinții patriei noastre? Auzim, că ni-se caută fel de fel de tertipuri, ni-se înșinuă simptome periculoase, gravități în afară ș. a. Pe ce basă? Cu ce scop? De sigur, că spre a justifica sarcina nedreptăților ce una după alta ni-se pun în spate. Căci dacă l'am întreba pe cel mai mare dușman al nostru din țeară: care anume sînt simptomele periculoase ce le-am vedit sau le vedit noi Români din Bucovina în detrimentul monarhiei? În care timp anume s'au ivit gravitățile noastre în afară? Eată, la aceste întrebări răspunsul nu poate fi altul, decât *stringerea din umeri!*

Ba adevă gravităm și noi Români din Bucovina spre un centru. Și de ce n'am gravita, dacă în timpul de față gravitează popoarele cele mai îmbetrînite din Europa unul spre altul? Vorba e numai, că cunoscînd noi prea bine condițiunile noastre de existență, cunoscînd asemenea prea bine și direcțiunea gravităților generale din timpul critice, în care ne aflăm, *înima întregului nostru corp național e aplicată cu totul spre Viena, de unde ni-a venit mîntuirea în trecut și firm speranță, că ni-a venit și acum.*

Ne rămășim însă, că tocmai inima corpului nostru național e prea puțin cunoscută în Viena, pentru-că glasul nostru e străplînat înocol prin telefoane străine, și după analogia din casa noastră ne putem face închipuire, cam ce interpretare primesce glasul nostru în acele telefoane.

Unica cale, pe care pătrunde vocea noastră neschimosită până la Viena, — și avem dovezi că a pătruns, — e „Revista Politică“. Poate să fie și altele, dar' noi nu le cunoașcem și nici nu simțim că pot să fie.

Datori sîntem dar' noi Români bucovineni a ne așterne toate cestiunile naționale în coloanele „Revistei“, datori sîntem a așterne în aceste coloane și cestiunea cea mare a respectării limbii noastre între marginile legilor imperiale, căci numai așa făcînd vom dovedi, că sîntem urmași vrednici ai acelor, care s'au luptat mai mult pentru păstrarea limbii decât pentru neajunsurile trainului.

La această oarecî trebuie să rîvnim cu toții!

„Revista Politică“.

CRONICĂ.

Dela Curte. Plecarea Maiestății Sale Împărătesei-Regine la Corfu s'a hotărît pe ultimele zile ale lui Octomvrie. Tot pe acest timp va pleca și Maiestatea Sa Monarhul la Gödöllő, unde va veni și Archiducesa Maria Valeria, care nu va însoți, — după-cum era la început vorba, — pe mamă-sa la Corfu.

Preasfinția Sa episcopul Nicolae Popea din Caransebeș a fost înscris în lista magnaților. În ședința dela 14 l. c. a casei magnaților, Preasfinția Sa a fost trecut între membrii casei de sus.

Numire. Președintele tribunalului reg. din Caransebeș a numit pe avocatul Iuliu Novac din Bozovici de translator pentru limba română și germană la acel tribunal.

Maghiarizare de nume. „Budapesti Közlöny“ publică următoarea schimbare de nume: Ioan Bruck pentru el și ficele sale Isidor, Ana, Malvina și Elisabeta în „Bokor“.

Alegerile comitatense. „Budapesti Ujság“ a adus scirea, că în ministerul de interne s'au luat măsuri pentru prolongirea alegerilor comitatense în anul acesta. „Ország-Ertesítő“ vine însă și desminte această scire, deoarece-ce în ministerul de interne nu s'a luat nici o măsură în această privință și prin urmare alegerile comitatense vor avî loc ca în totdeauna la timpul sciut.

O plîngere. În 10 Octomvrie a. c. s'a constatat în mod oficial aici în Sibiu mai multe casuri de boală de unghii și de gură la vite. Conform legii, orașul Sibiu, ca

localitate inficiată de o boală epizootică, trebuia numai decît izolat și ori-ce comunicațiune cu vite (afară de cai) trebuia să înceteze. La 12 l. c. direcțiunea poliției din loc afișază și inserează publicațiunea ei, prin care dispune, ca toate vitele din oraș să se ăină în grajd, și opresce totdeodată intrarea vitelor din afară. Direcțiunea polițienească însă a publicat, ca după obicei, această dispoziție numai în limba germană. Credem deci de îndreptătit plîngerea numeroșilor proprietari români de vite din Sibiu, că asemenea publicațiuni se fac într'o limbă, care ei nu o înțeleg. Dar' noi mai adăugem, că chiar interesele orașului pretind, ca asemenea publicațiuni să fie înțelese cît se poate mai bine și mai curînd de toți locuitorii. Sîntem convinși, că magistratul Sibiuului va face pentru viitor dispozițiuni, ca publicațiunile sale să poată fi înțelese și de numeroșii locuitori români de aici.

Neecrolog. Primim următorul anunț: Subsemnații aducem la cunoștința tuturor rudeniilor, amicilor și cunoscuților prea trista scire, că fiul, respective fratele și nepotul, preaiubitul Aron M. Moșoiu, licențiat al academiei comerciale din Viena, după grele suferințe și-a finit firul vieții, dându-și suflul sau nobil în mîile Creatorului în 11 Octomvrie st. n. la 8 oare dimineața, în etate de 23 de ani. Rămășișii pămîntesci se vor depune spre eterna odihnă în cimitirul bisericii din Tohanul nou Duminecă, în 13 Octomvrie st. n., la 8 oare după amiază. Fie-î ăerina ușoară și memoria eternă! Moise Moșoiu și Ana născută Răduțoiu, ca părinți; Dr. Ioan Moșoiu; Traian Moșoiu, sublocotenent ces. reg., și Aurelian Moșoiu, student de cl. a VI-a gimnasială, ca frați; Maria, Aneta și Paulina Moșoiu, ca surori; George Moșoiu, Aron Moșoiu, Zenofe Moșoiu, Iosif Moșoiu, Ioan Hamzia, ca unchi; Maria Moșoiu născ. Bucsa, Ana Encescu născ. Moșoiu, Elisafeta Malu născ. Moșoiu, Maria Hamzia născ. Răduțoiu și numeroși veri și verișoare.

Sinuciderea unui soldat. În dumbrava orașului s'a sinucis ieri un corporal dela semibrigada de honveți Nr. 23 din Sibiu.

Telefonul între Budapesta și Viena. Deodată cu deschiderea liniei telefonice între Budapesta și Viena se va deschide și linia telefonică între Viena și Praga. Limba de înțelegere între Viena și Budapesta nu va fi nici cea germană, pe care cesti din Ungaria n'au voit să o primească odată cu capul, nici cea maghiară, pe care în Viena puțini o înțeleg, ci limba franceză. Auzi numai! În Țeara-Ungurească limba de oficiu să fie limba franceză!

Boala egipteană de ochi. În comunele Arpaș și Cărtășoara din comitatul Făgărașului a izbucnit boala egipteană de ochi. În aceste comune sînt până acum 60 de casuri de îmbolnăvire.

Bani defraudați. În ședința dela 10 l. c. a reprezentanței orașenești din Dej, primarul orașului Ludovic Fenyő și-a dat demisia, fără-că să arete ceva motiv. Causa demisionării este însă teama, deoarece-cel numitul primar a defraudat mai multe mii de forin din cassa orașului. În zilele din urmă, cîrîndu-î-se socotelile asupra manipularii banilor, primarul a refuzat predarea socotelilor. După demisionare s'a aflat apoi, că într'adevăr primarul a manipulat banii într'un mod fraudulos.

Prinșonieri fugiți. Din închisoarea de stat din Aiud au fugit zilele trecute 4 prinșonieri, dintre care doi condamnați la închisoare pe viață.

Societatea pentru cultura și literatura română din Bucovina. Comitetul societății pentru cultura și literatura română din Bucovina a decis, conform §§-lor 13 și 20 p. 2 din statute, ca să se ăină adunarea generală în Cernăuți Vineri, în 20 Octomvrie (1 Noemvrie) 1889, la 2 oare d. a. în localitățile societății. Programul adunării va fi: 1. Raportul comitetului despre lucrările sale pe timpul dela 1 Ianuarie 1888 până la finea lunii lui August 1889. 2. Raportul revisorilor despre cercetarea socotelilor anului 1888. 3. Ineuviințarea bugetului societății pe anul 1890. 4. Raportul comitetului privitor la modificarea statutelor. 5. Alegerea președintelui și a 5 membri ai comitetului conform §. 14 p. 1 și §. 18. 6. Alegerea comisiei de 3 membri spre cercetarea socotelilor anului 1889 conform §. 14 p. 6. 7. Discursuri și propuneri privitoare la interesele societății.

Sesonul de scaldă în 1889 în Karlsbad. La băile din Karlsbad în vara aceasta au stat sub cură 32.678 de persoane. Dintre oaspeții 9941 au fost din Austro-Ungaria, 20.619 de prin toate statele Europei, ear' 2118 din America și Asia.

Pentru ridicarea bustului lui Eminescu. Cetim în „Fântâna Blandusiei“: Comitetul studenților universitari, organizat pentru a stringe fonduri, cu care să se ridice un bust lui Eminescu, a emis 200 liste de subscripțiuni. Persoanele, care vor voi să se însărețineze cu stringerea de bani, să se adreseze domnului P. Ivașcu, student în drept în București.

Noul volum de povele ale Carmen Sylvie. După-cum aflăm, noul volum de povele scrise de Carmen Sylva poartă titlul „Qui frappe?“ Ele sînt traduse în limba franceză de Robert Scheffer.

În Londra apar 350 de ăiare, dintre care 50 sînt de cuprins religioși.

P. T.

Recomand

depositul meu de ghete

de stradă, călătorie și salon

și îmi permit a atrage atențiunea asupra celor mai noue ghete (specialități vieneze), precum și asupra celui mai mare asortiment de ghete bărbătești, femeiești și de băieți cu cele mai ieftine prețuri.

Comande din afară cu rambursă; în cas că nu convine, marfa se primește înapoi.

Totodată atrag atențiunea asupra neîntrecutei mele alifii de bățături și asupra excelentei alifii de degerături.

M. Bachholzky.

Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 24.

[625] 88-52

Piese muzicale de joc pentru pianoforte, pretutindenea predilecte, care se expediază prin rambursă postală (Nachnahme) dela

librăria lui Polátsek din Timișoara

Ivanovici, „Doloroso“, vals	fl.	1.—	cr.
„Valse russe“	„	1.—	„
„Riviera“, vals	„	1.—	„
„Suspiniul“, vals	„	1.—	„
„La belle roumaine“, vals	„	1.—	„
„Valurile Dunării“, vals	„	1.—	„
Flechtenmacher, „La noi acasă“, cuadr. rom.	„	1.—	„
Millöcker, „Neckarstrand“, vals	„	1.—	„
Rosenzweig, „Ob ich dich liebe“, vals	„	1.—	„
„Der erste Kuss“, vals	„	1.—	„
„Er liebt mich“, vals	„	1.—	„
Millöcker, „Laura“, vals	„	1.—	„
„Traum“, vals	„	1.—	„
„Carlotta“, vals	„	1.—	„
Dellinger, „Maritana“, vals	„	1.—	„
Ziehrer, „Wiener Madeln“, vals	„	1.—	„
„Gigerl“, marș	„	—72	„
Sandurow „Schumi Maritza“, marș	„	—72	„
Szentirmay „Is, is, is“, csárdás	„	1.20	„

Trimițându-se prețul înainte, expedarea se face franco. Toate cărțile și musicalile, apărute ori-și-unde, se pot comanda prin noi.

La comanda de preste 15 fl. acordăm un rabatt de 20%. [763] 9-10

Institutul tipografic în Sibiu.

Strada Cisnădiei Nr. 3.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI“.

1. **Pădureanca.** Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. **Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. **Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. **Pipăruș Petru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. **Păcală și tândală.** Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
6. **Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. **Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. **Colăcărutul.** Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. **Fiica a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. **Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
11. **Sfântul Nicolae.** De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. **Îndărășnicul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. **Blăstem de mamă.** Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. **Bunica** de Bojena Némcová, tradusă din limba boemă de Prof. dr. Urban Iarník. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
15. **Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. **Din bătrâni.** Ghiciri, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. **Pe pământul Turcului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. **Căldărușa cu trei picioare.** Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. **Cenușoara.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. **Un pețitor îndărășnic.** Novela de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. **Prietenul meu Vântură-Teară.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. **Scăpărătoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. **Fata Craiului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. **Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. **Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
26. **Taina unei vieți.** De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. **Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. **Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. **Sgârșitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. **Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. **Nusciul-împărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. **Dina-împărăteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. **Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. **Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. **Un idil în Roșeni.** Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. **Baba iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. **Prințesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. **Dina măgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. **Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. **O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. **Posacul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. **Croitorul și cei trei feciori.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
43. **Mica Fadetă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. **Rusalin păcurarul.** Poveste de Nicolae Trimbiționiu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
45. **Roma învinsă.** Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiali. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.

O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vândătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Octomvrie 1889.

Budapesta—Predeal					Predeal—Budapesta					Budapesta—Arad—Teliuș					Teliuș—Arad—Budapesta					Copsa mică—Sibiu				
	Tren expres	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren mixt		Tren expres	Tren de persoane	Tren accelerat	Tren mixt		Tren omnibus	Tren de persoane	Tren de persoane		Tren mixt	Tren de persoane	Tren mixt			Copsa mică		2.05	4.35	
Viena	3.40	8.—	8.—		București	7.35		*4.40		Viena		11.—	3.40	Teliuș	11.24	3.—	1.42			Copsa mică		2.35	5.05	
Budapesta	9.20	2.—	3.10	6.10	Predeal	12.50		9.12		Budapesta		7.40	9.30	Alba-Iulia	11.59	3.34	2.32			Șeica mare		3.22	5.46	
Szolnok	11.18	4.05	7.22	9.28	Timiș	1.19		9.41		Szolnok		10.42	12.38	Vințul de jos	12.30	4.10				Oena		3.44	6.17	
P. Ladány	12.57	5.46	5.52	11.38	Brașov	1.55		10.17		Arad		3.58	5.26	Orăștia	1.01	4.43			Sibiu		4.18	6.40		
Oradea mare	2.22	7.01	8.46	1.51	Feldioara	2.15	4.54		7.07		2.17	4.29	6.06	Simeria (Piski)	1.82	5.13			Sibiu—Copsa mică					
Vărad-Velenceze	2.30	7.11	9.18	2.11	Agostonfalva	2.47	5.37		7.44		2.37	4.41	6.18	Deva	2.08	5.47			Sibiu		9.10	9.50		
Fugyi-Vásárhely			9.27	2.19	Apatia		6.15		8.09		3.37	5.05	6.43	Branicea	2.52	6.27			Oena		9.37	10.14		
Mező-Telegd			9.44	2.32	Homorod	3.56	7.31		9.07		4.05	5.17	6.55	Iliia	3.23	6.54			Loameș		10.05	10.40		
Rév	3.—	7.41	10.21	2.55	Hașfalău		9.09		10.34		4.27	5.38	7.14	Gurasada	3.55	7.20			Șeica mare		10.40	11.10		
Bratec	3.31	8.16	11.38	3.38	Sighișoara		9.09		10.20			6.05	7.46	Zam	4.05	7.32			Copsa mică		11.09	11.35		
Bucia			12.16	4.01	Elisabetopol		5.28	9.33		Soborșin		6.23	7.57	Soborșin	4.44	8.03			Cucerdea—Oșorheiu—Regh.-săs.					
Cincia	4.24	9.05	1.57	4.49	Medias	5.57	10.02		11.09		Zam	7.20	8.42	Conop	4.44	8.03			Cucerdea					
Huiedin	4.52	9.35	3.11	5.31	Copsa mică	6.19	11.04		11.35		Bărzava	7.55	9.11	Conop	5.30	8.38			Cucerdea		3.05	10.20		
Stana			3.40	5.40	Micăsasa		11.24		11.39		Gurasada	8.26	9.39	Radna-Lipova	6.47	9.46			Cheța		3.35	10.50		
Aghirș			4.15	6.12	Blaj		11.59		12.15		Iliia	8.47	9.55	Pauliș	7.28	10.20	5.35		Ludoș		3.51	11.11		
Ghirbău			4.36	6.24	Crăciunel	7.09	12.30		12.43		Branicea	9.11	10.18	Gyorok	7.43	10.34	6.01		M.-Bogat		4.06	11.20		
Nădăgel			4.58	6.38	Teliuș		12.45		12.55		Deva	9.42	10.37	Glogovaț	7.59	10.50	6.44		Cipeu-Iernut		4.43	11.57		
Cloș	5.49		4.58	6.38	Aiud	7.42	1.13		1.07		Simeria (Piski)	9.59	10.58		8.28	11.16	7.25		Kereș-Sz.-Pál		4.58	12.12		
Apahida	6.02	10.35	5.26	6.56	Vințul de sus	8.05	2.18		2.11		Orăștia	11.—	11.39	Arad	8.42	11.30	7.44		Nireșteu		5.21	12.36		
Ghirș	6.14	11.02		7.15	Uioara		2.48		2.33		Șibot	11.29	12.01	Szolnok	9.20	12.05			Oșorheiu		6.—	4.58		
Cucerdea	7.28	12.44		9.13	Cucerdea	8.32	3.14		2.46		Vințul de jos	12.02	12.29	Budapesta	2.21	5.10			Reghinul-săs.		7.35	7.—		
Uioara	7.52	1.27		10.04	Ghirș	9.—	4.01		3.27		Alba-Iulia	12.19	12.45	Viena	5.40	12.55	6.27		Regh.-săs.—Oșorheiu—Cucerdea					
Vințul de jos		1.34		10.12	Apahida		5.28		4.47		Teliuș	8.55	1.06	1.24	1.40	6.05			Reghinul-săs.					
Aiud		1.42		10.19	Cloș	10.21	5.58		5.05										Reghinul-săs.					
Teliuș	8.21	2.07		10.45	Nădăgel	10.41	6.45	5.32	8.—		Simeria (Piski)—Petroșeni			Petroșeni—Simeria (Piski)					Reghinul-săs.					
Crăciunel	8.38	2.26		11.34	Ghirbău		7.06		8.36		Simeria	6.47	11.54	Petroșeni	9.36	4.26			Reghinul-săs.					
Blaj		3.11		12.11	Aghirș		7.22		9.02		Streiu	7.40	12.37	Banița	10.17	5.12			Reghinul-săs.					
Mediasa		3.24		1.10	Stana		7.37	6.11	9.32		Hățeg	8.51	1.28	Crivadia	10.58	5.55			Reghinul-săs.					
Copsa mică		3.54		1.30	Huiedin		7.87		10.11		Pui	10.02	2.23	Pui	11.42	6.41			Reghinul-săs.					
Medias	10.08	4.39		2.14	Cincia	11.54	8.24	6.43	10.51		Crivadia	11.02	3.11	Hățeg	12.23	7.26			Reghinul-săs.					
Elisabetopol	10.32	5.11		2.54	Bucia	12.24	9.04	7.12	12.16		Banița	11.50	3.58	Streiu	1.12	8.14			Reghinul-săs.					
Sighișoara	11.07	5.45		3.35	Bratec		9.20		12.50		Petroșeni	12.30	4.25	Simeria	1.51	8.50			Reghinul-săs.					
Hașfalău		6.12		4.07	Oradea-mare		9.37		1.19		Arad—Timișoară			Timișoară—Arad					Reghinul-săs.					
Homorod	12.31	7.32		5.54	P. Ladány		9.55	7.51	2.—		Arad	6.12	4.12	Timișoară	6.25	1.15			Reghinul-săs.					
Agostonfalva		8.17		6.39	Szolnok		1.29	10.20	8.17		Aradul nou	6.36	4.35	Mercuzfalva	7.19	2.04			Reghinul-săs.					
Apatia		8.37		7.13	Budapesta			10.47	3.36		Németh-Ságh	7.01	5.01	Orcefalva	7.46	2.26			Reghinul-săs.					
Feldioara		9.45		8.32	Viena			10.57	3.52		Vinga	7.30	5.29	Vinga	8.15	2.56			Reghinul-săs.					
Brașov				*5.32			1.54	11.04	8.42		Orcefalva	7.55	5.47	Németh-Ságh	8.36	3.13			Reghinul-săs.					
Timiș				6.18			2.04	11.19	8.47		Mercuzfalva	8.13	6.04	Arad 1 nou	9.11	3.51			Reghinul-săs.					
Predeal				6.47			3.20	1.19	10.08		Timișoară	9.04	6.50	Arad	9.27	4.05			Reghinul-săs.					
București				11.50			5.—	3.31	11.51		Ghirș—Turda			Turda—Ghirș					Reghinul-săs.					
*) Circulează numai până în 15 Noemvrie c. n.																								
Murș-Ludoș—Bistrița					Bistrița—Murș-Ludoș					Sighișoară—Odorheiu					Odorheiu—Sighișoară					Uniedoară—Simeria (Piski)				
Murș-Ludoș				4.30	Bistrița					Sighișoară			6.05	Odorheiu		6.—			Uniedoară			9.30		
Tagu-Budatelic				7.27	Tagu-Budatelic					Odorheiu			9.12	Sighișoară		8.56			Cerna			9.56		
Bistrița				11.—	Murș-Ludoș														Simeria (Piski)			10.15		
Nota: Numerii încuadrați cu linii groase înseamnă cărele de noapte																								

Nota: Numarii încadrați cu linii groase însemnează oarele de noapte